

Πανηγυρικός 28ης Οκτωβρίου 2012

Για μια ακόμη φορά με καλεί ο Σεβαστός πατέρας στο Ιερό ετούτο Βήμα να εκφωνήσω λόγο πανηγυρικό για την Ιστορική περίοδο της επίθεσης των Ιταλών και της Κατοχής από τα Ναζιστικά στρατεύματα της Χιτλερικής Γερμανίας.

Όπως ακριβώς και πέρυσι έτσι και φέτος είναι χρέος μας να αναρωτηθούμε: Μπορούμε να πανηγυρίζουμε για εποχές ηρωικές και συνάμα μαρτυρικές, σε μια περίοδο που το Έθνος δίνει σκληρές μάχες για να αποφύγει την πιο ταπεινωτική αλλά και επώδυνη ήττα της Ιστορίας του; Η απάντηση είναι ξανά η ίδια. Σε κάθε ευκαιρία που μας δίνετε θα πρέπει να μνημονεύουμε την Ιστορία μας, να την ερευνούμε, να την μελετάμε και να αντλούμε απ' αυτή διδάγματα αλλά και θάρρος για τη συνέχεια.

Φέτος η επέτειος είναι διπλή. Εκτός από το έπος του 1940 η πατρίδα γιορτάζει τα 100 χρόνια από τους νικηφόρους αγώνες του 1912 με τους οποίους διπλασίασε τα εδάφη της. Η Θεσσαλία, η Ήπειρος, η Μακεδονία προσαρτήθηκαν στη Ελλάδα μετά τις νίκες του Ελληνικού Στρατού υπό την καθοδήγηση του Εθνάρχη Ελευθέριου Βενιζέλου. Ένα χρόνο μετά η Κρήτη θα ενωθεί κι εκείνη με την Ελλάδα ικανοποιώντας τον πόθο του Κρητικού λαού που για χρόνια αγωνίζονταν για αυτό.

Τον Οκτώβρη του 1940 οι πατεράδες μας μπήκαν στον Πόλεμο με την Ιταλία, ενωμένοι κι αποφασισμένοι να προστατεύσουν τις οικογένειές τους τη γη τους και το βίός τους από τη φασιστική λαίλαπα του Άξονα. Άντεξαν ως τον Απρίλιο αποκρούοντας στα Ελληνοαλβανικά σύνορα ,με επιτυχία τις επιθέσεις των Ιταλών. Η επιτυχία του Ελληνικού στρατού ήταν τέτοια που οι αποκρούσεις εξελίχθηκαν σε επιθέσεις και κατάληψη νέων εδαφών επι Αλβανικού εδάφους. Για να διασωθεί το φόβητρο των δυνάμεων του άξονα χρειάστηκε η κάθοδος των Γερμανών και η επίθεσή τους σε άλλα σημεία (αρχικά στα Ελληνοβουλγαρικά σύνορα και έπειτα στα σύνορα με τη Γιουγκοσλαβία που ήταν αφύλαχτα) για να καταφέρουν οι δυνάμεις του άξονα να υποτάξουν αυτή τη μικρή και φτωχή χώρα. Και η υποταγή ετούτη ήταν ολέθρια. Η Ελλάδα απ' άκρο σ' άκρο λεηλατήθηκε και ρημάχτηκε. Όλος ο Εθνικός πλούτος, η παραγωγή των αγροτών, τα ζώα που είχαν, τα οχήματα, κατασχέθηκαν. Οι έλληνες πλήρωναν δυσβάσταχτους φόρους για να χρηματοδοτηθεί ακόμα και η εκστρατεία του Ρόμελ στη Βόρεια Αφρική. Μα το τραγικότερο όλων ήταν οι ανθρώπινες ζωές. Χιλιάδες πατριώτες εκτελέστηκαν χιλιάδες στάλθηκαν σε στρατόπεδα

συγκέντρωσης και σε καταναγκαστικά έργα στο Ανατολικό μέτωπο και χιλιάδες πέθαναν από την πείνα τη μαύρη περίοδο του λιμού της Αθήνας.

Αξιζει να δούμε αναλυτικά τις ανθρώπινες απώλειες της περιόδου 1940-1944

Νεκροί πολέμου 1940-1941 : 13.327

Εκτελεσμένοι (σε ολόκληρη την Ελλάδα) : 56.225

Θανόντες Έλληνες όμηροι στα Γερμανικά στρατόπεδα : 105.000

Νεκροί από βομβαρδισμούς : 7.120

Νεκροί σε μάχες της Εθνικής αντίστασης (Σύμφωνα με τα Γερμανικά στοιχεία) 20.650

Νεκροί στη Μέση Ανατολή : 1.100

Απώλειες Εμπορικού Ναυτικού : 3.500

Σύνολο : 206.992

Νεκροί από πείνα και σχετικές ασθένειες : 600.000

Απώλειες από υπογεννητικότητα : 300.000

Σύνολο απωλειών : 1.106.922

Όταν τον Οκτώβριο του 1944 οι Γερμανοί έφευγαν άφηναν πίσω τους μια διαλυμένη οικονομία, τον αγροτικό κόσμο χωρίς τη δυνατότητα παραγωγής, τα συγκοινωνιακά δίκτυα κατεστραμμένα, τα φορτηγά και τα τρένα επιταγμένα, και ένα εκατομμύριο Έλληνες λιγότερους. Η απογραφή του 1940 είχε δείξει ότι ο πληθυσμός της Ελλάδας ήταν 7.344.860 ενώ ο προηγούμενος απολογισμός απωλειών έδειξε 1.106.922 Έλληνες.

Τα προηγούμενα χρόνια στις ομιλίες, στις παρουσιάσεις και στις γιορτές δεν μας απασχολούσε το κίνητρο των Εχθρών μας. Έγνοια όλων ήταν να αναδείξουμε την περήφανη στάση του Ελληνικού Λαού έτσι ώστε οι νέες γενιές να διδαχθούν απ' αυτό. Σήμερα που υπάρχουν αναφορές, μαρτυρίες αλλά και παραδοχές ότι ένα κομμάτι της κοινωνίας σκέφτεται και δρα με τον τρόπο που πριν 70 χρόνια κάποιοι αιματοκύλησαν την Ευρώπη είναι χρέος μας να δούμε λίγο βαθύτερα την Εθνική εορτή. Είναι χρέος όλων μας να μιλήσουμε λίγο παραπάνω στα παιδιά μας για το τι σημαίνουν όλα αυτά. Να τους μάθουμε ότι ο Ναζισμός δεν είναι απλά μια λέξη Να δώσουμε απάντηση σε πολλά ερωτήματα. Γιατί η Ναζιστική Γερμανία διέλυσε την Ελλάδα; Γιατί ο Γερμανός στρατιώτης δολοφόνησε χιλιάδες ανθρώπους;

Στο βιβλίο «Μαουτχάουζεν» του Ιάκωβου Καμπανέλη διαβάζουμε στην εισαγωγή : «Διαβάζοντας τα (εγκλήματα που διέπραξαν στον πόλεμο οι Ναζιστές) αναρωτιέσαι πως μπορεί άνθρωπος να φτάσει σε τέτοιο σημείο αγριότητας και κτηνωδίας και μάλιστα χωρίς να υποπτεύεται την πτώση του. Γιατί όλοι τούτοι οι βασανιστές, οι περισσότεροι τουλάχιστο, δεν έπαυαν να είναι τρυφεροί εραστές, αφοσιωμένοι σύζυγοι, φιλόστοργοι πατέρες. Η διπλή αυτή προσωπικότητα παραμένει ένα πρόβλημα που θα υπαινίσσεται τη διπλή φύση του ανθρώπου». Δεν ήταν όμως μόνο η κτηνώδης πλευρά της ανθρωπίνης προσωπικότητας των Γερμανών την οποία έφερε στην επιφάνεια η Ναζιστική Ιδεολογία. Ήταν και ο φόβος. Όταν ένα τέτοιο καθεστώς πάρει δύναμη πρωταρχικό του μέλημα είναι να εγκαθιδρύσει το φόβο και έπειτα το μίσος. Στην επίσκεψη του Γυμνασίου Πλατανιά στο γειτονικό χωριό Πατελάρι, όπου ο Κος Τσακίρης μας μίλησε για την εκτέλεση έντεκα αμάχων συγχωριανών του, μας ανέφερε : «Ρωτούσαν έντονα τότε οι συγχωριανοί το γερμανό αξιωματικό που διέταξε την εκτέλεση : «Γιατί το κάνατε;» και η απάντησή του ήταν αποστομωτική. «:Αν δεν τους εκτελούσα, οι Ναζιστές θα σκότωναν εμένα»

Σε αυτή την επίσκεψη μου έκανε τεράστια εντύπωση η στάση των μαθητών : με θρησκευτική ευλάβεια άκουσαν τον Γέροντα να εξιστορεί τα γεγονότα ενώ όταν είπε τα ονόματα των

εκτελεσθέντων μια μαθήτρια δεν άντεξε και ρώτησε : «Μα αυτό το όνομα είναι κάποιου συμμαθητή μας....!!!» «Ναι παιδί μου της απάντησε ο Γέροντας, ο Παππούς του ήταν.» Τα παιδιά ακούνε τις ιστορίες του πολέμου σαν μακρινά παραμύθια που περιέχουν ελάχιστη δόση αλήθειας. Η οικογένεια, το σχολείο, και η κοινωνία ολόκληρη έχει ηθικό χρέος να αναδείξει στα παιδιά ετούτα τη βαρβαρότητα της ιδεολογίας του Ναζισμού μαθαίνοντάς τα πρώτα απ' όλα την ιστορία του τόπου μας.

Στις δύσκολες ώρες που περνά ξανά η πατρίδα η ιστορία διδάσκει ότι μόνο ένας τρόπος υπάρχει να τις αντέξει. Ομόνοια, συνεργασία και ευθύνη.

Η Ελλάδα για μια ακόμη φορά βρίσκεται στο κέντρο των εξελίξεων της Παγκόσμιας ιστορίας. Και μάχεται. Με εχθρούς μέσα κι έξω.

Όπως τότε που οι έλληνες πέτυχαν την πρώτη νίκη κατά του φασιστικού ευρωπαϊκού τόξου, έτσι και τώρα ελπίζουμε η Ελλάδα να καταφέρει να ξεφύγει από τα νύχια των αγορών. Όπως και τότε όλος ο πλανήτης παρακολουθεί.

Η χώρα, είναι ξανά σε ένα δύσβατο μονοπάτι πάνω από απόκρημνα βράχια. Ο καθένας θα πρέπει να αναλάβει τις ευθύνες του.